

Kniha Daniel — číslo devadesát pět

Odhalení prorockého významu poselství druhého anděla

Jeff Pippenger

2024-02-28

V dějinách hnutí prvního i třetího anděla lze toto poselství shrnout poselstvím druhého anděla.

A za ním následoval jiný anděl, který řekl: Padl, padl Babylon, to veliké město, protože napájel všechny národy vínem hněvu svého smilstva. Zjevení 14,8.

Druhý anděl označuje trojí uplatnění proroctví pro ty, kdo chtějí vidět. Druhý anděl předkládá prorocké poselství a tím poselstvím je, že Babylón dvakrát padl. Označuje Babylón jako ono „veliké město“, které je v kapitolách sedmnácté a osmnácté ztotožněno s novodobým Babylónem. Novodobý Babylón dvakrát padl a jeho pád byl způsoben tím, že všechny národy přiměl „pít víno hněvu svého smilstva“. Její smilstvo bylo spácháno s králi země. Tento vztah jí umožnil použít moc králů, s nimiž smilnila, k vykonání svého „hněvu“, jímž je pronásledování, které přivádí na Boží věrný lid.

Víno je nauka a nauka, z níž vede všechny národy pít, je falešná nauka, která tvrdí, že uctívání slunce přinese pokoj. Všechny národy přijímají „znamení“ její authority, jímž je uctívání slunce, představované zachováváním neděle. Přijetí onoho „znamení“ všemi národy je způsobeno mocí Spojených států, avšak děje se tak v době stupňujícího se válečného běsnění přiváděného na planetu Zemi třetím běda islámu. Národy přijímají „víno“ jejího hněvu na základě zaslíbení „pokoje a bezpečnosti“.

„Odkud pochází tvrzení, které jsem prý vyslovila, že New York má být smeten přílivovou vlnou? To jsem nikdy neřekla. Řekla jsem, když jsem se dívala na velké budovy, které tam vyrůstají, patro za patrem: ‚Jak strašné výjevy nastanou, až Pán povstane, aby hrozně otrásl zemi! Potom se naplní slova Zjevení 18,1–3.‘ Celá osmnáctá kapitola Zjevení je varováním před tím, co přichází na zemi. Nemám však žádné zvláštní světlo ohledně toho, co přijde na New York; vím jen, že jednoho dne budou tamější velké budovy strženy převrácením a převalováním Boží mocí. Ze světla, které mi bylo dáno, vím, že ve světě je zkáza. Jediné slovo od Pána, jediný dotek jeho mocné síly, a tyto mohutné stavby padnou. Nastanou výjevy, jejichž hroznost si nedovedeme představit.“ Review and Herald, 5. července 1906.

Poselství druhého anděla se zopakovalo 11. září 2001, když byly velké budovy města New York svrženy dotekem Boží ruky.

„Prorok praví: ‚Viděl jsem jiného anděla sstupujícího z nebe, majícího velikou moc; a země byla ozářena jeho slávou. I zvolal mocně silným hlasem, řka: Padl, padl Babylón veliký a stal se příbytkem démonů‘ (Zjevení 18,1.2). To je totéž poselství, které bylo dáno druhým andělem. Babylón padl, ‚protože napojil všechny národy vínem hněvu svého smilstva‘ (Zjevení 14,8). Co je tím vínem? — Její falešná učení. Dala světu falešnou sobotu namísto soboty čtvrtého přikázání a opakovala lež, kterou satan nejprve řekl Evě v Edenu —

přirozenou nesmrtelnost duše. Mnohé příbuzné bludy rozšířila daleko a široko, „učíc naukám, jež jsou příkázáními lidí“ (Matouš 15,9).“

„Když Ježíš zahájil svou veřejnou službu, očistil chrám od jeho svatokrádežného znesvěcení. Mezi posledními činy Jeho služby bylo druhé očistění chrámu. Tak i v posledním díle varování světu zaznívají k církvím dvě odlišná volání. Poselství druhého anděla zní: „Padl, padl Babylón, to veliké město, neboť napájel všechny národy vínem hněvu svého smilstva“ (Zjevení 14,8). A v mocném volání poselství třetího anděla je slyšet hlas z nebe, který praví: „Vyjděte z ní, lide můj, abyste neměli účast na jejích hříších a abyste nepřijali z jejích ran. Neboť její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh rozpomenul se na její nepravosti“ (Zjevení 18,4.5).“ Vybraná poselství, kniha 2, 118.

Mezi 11. zářím 2001 a brzy přicházejícím nedělním zákonem ve Spojených státech se naplňují první tři verše osmnácté kapitoly Zjevení, neboť právě při nedělním zákonu začíná výzva k vyjití z Babylóna.

„Zjevení 18 ukazuje na dobu, kdy v důsledku odmítnutí trojího varování ze Zjevení 14,6–12 církev plně dospěje do stavu předpovězeného druhým andělem a Boží lid, který je dosud v Babylóně, bude vyzván, aby se oddělil od jejího společenství. Toto poselství je posledním, které kdy bude světu dáno, a vykoná své dílo. Když ti, kdo „neuvěřili pravdě, nýbrž našli zalíbení v nepravosti“ (2 Tesaloničtům 2,12), budou ponecháni, aby přijali mocné blouznění a uvěřili lži, tehdy světlo pravdy zazáří všem, jejichž srdce jsou otevřena k jeho přijetí, a všechny děti Páně, které zůstávají v Babylóně, uposlechnou výzvu: „Vyjděte z něho, lide můj“ (Zjevení 18,4).“ Velké drama věků, 389, 390.

Při brzy přicházejícím nedělním zákonu obdrží lid někdejší smlouvy mocné blouznění. Od 11. září 2001 až do vyjití mocného blouznění při nedělním zákonu je opakováno poselství druhého anděla a jeho odmítnutí představuje odmítnutí „trojího varování ze Zjevení čtrnácté kapitoly, veršů šest až dvanáct“. V tomto smyslu jsou tři andělé zastoupeni poselstvím druhého anděla. Poselství druhého anděla zní: Padl, padl Babylon, a poselství druhého anděla je postaveno mezi první a třetí poselství.

Výrok prvního hlasu ve Zjevení osmnácté kapitoly je opakováním poselství druhého anděla, avšak představuje odmítnutí všech tří andělů ze Zjevení čtrnácté kapitoly. Poselství druhého anděla zastupuje všechna tři poselství a nese pečeť Alfy i Omegy, neboť bylo hlášáno v dějinách hnutí prvního anděla a poté bude znovu hlášáno v hnutí třetího anděla. Toto poselství ukazuje, že Babylón padl dvakrát, a v tomto prorockém smyslu označuje „trojí naplnění prorocství“.

První dva pády Babylóna, znázorněné Babelem a Babylónem, představují závěrečný pád novodobého Babylóna. Dvojí vyhlášení pádu Babylóna je ohraničeno prvním a posledním poselstvím tří andělů. Struktura tří andělů nese pečeť Alfy a Omegy, neboť první poselství je označeno jako „věčné evangelium“, což z definice znamená, že je to evangelium věčné, neboli totéž evangelijní poselství pro všechny časy. Poselství třetího anděla je evangelijní poselství, které varuje před přijetím znamení šelmy, takže první poselství a třetí poselství, která jsou prvním a posledním poselstvím, jsou týměž poselstvím, neboť obě jsou evangeliem.

Alfa i Omega položil na tato tři poselství svůj podpis „Pravda“, neboť hebrejské slovo překládané jako „pravda“ vytvořil Podivuhodný Jazykovědec spojením prvního, třináctého a posledního písmene hebrejské abecedy. „Třináct“ jako symbol představuje vzpouru a právě ve druhém poselství je rozpoznána vzpoura Babylóna, představovaná jeho falešnými naukami a smilstvem. Jak již bylo uvedeno, i druhé poselství obsahuje podpis Alfy a Omegy, neboť poselství, které bylo hlášáno v milleritské historii, aby oznámilo otevření soudu, se opakuje v hnutí třetího anděla, aby označilo uzavření soudu.

Pád Bábelu v jedenácté kapitole knihy Genesis je prvním odkazem na pád Babylóna a svědectví o Nimrodově svévolné vzpouře nese pečeť poselství prvního anděla. Jak bylo doloženo v předchozích článcích, všechna tři poselství tří andělů jsou obsažena také v poselství prvního anděla. V poselství prvního anděla výraz „bojte se Boha“ představuje první poselství a výraz „vzdejte Mu slávu“ představuje poselství druhého anděla. Třetí poselství se nachází v prvním, když ohlašuje, že „přišla hodina Jeho soudu“.

Při Nimrodově pádu, který je prvním pádem Babylóna, jsou také rozpoznány tři kroky tří andělů. Jsou vyjádřeny výrazem „pojdme“.

Celá země pak byla jedné řeči a jedněch slov. I stalo se, když táhli od východu, že našli rovinu v zemi Šineáru a usadili se tam. I řekli jeden druhému: Nuže, nadělejme cihel a důkladně je vypalme. A cihly měli místo kamene a asphalt měli místo malty. A řekli: Nuže, vystavme si město a věž, jejíž vrchol bude sahat až k nebi; a učiníme si jméno, abychom nebyli rozptýleni po povrchu celé země. Tu sestoupil Hospodin, aby spatřil město a věž, které stavěli synové lidští. A Hospodin řekl: Hle, jsou jeden lid a všichni mají jednu řeč; a toto je teprve počátek jejich jednání; nyní jim nebude zamezeno nic z toho, co si umínili vykonat. Nuže, sestupme a tam zmatme jejich řeč, aby nerozuměli řeči jeden druhého. A tak je Hospodin odtud rozptýlil po povrchu celé země, a přestali stavět město. Proto se jeho jméno nazývá Bábel, neboť tam Hospodin zmátl řeč celé země; a odtud je Hospodin rozptýlil po povrchu celé země. Genesis 11,1–9.

První pád Babylóna, znázorněný jako Bábel, je vyjádřen třikrát slovy „nuže“. Všichni tři andělé jsou zastoupeni v prvním andělu. První kapitola knihy Daniel rovněž představuje poselství prvního anděla a, jak již bylo v těchto článcích rozpoznáno, třístuňový zkušební proces věčného evangelia se nachází v prvním kroku, když Daniel odmítl jíst babylónskou stravu a místo toho se rozhodl vzdát slávu Bohu. Jeho první zkouška byla zkouškou prvního anděla, který sestoupil v milleritské historii 11. srpna 1840 s malou knížkou, kterou bylo Janovi přikázáno sníst.

Poté mu byla dána názorná zkouška deseti dnů, která prokázala rozdíl mezi těmi, kdo jedli babylónskou stravu, a těmi, kdo se stejně jako Daniel rozhodli jíst luštěniny. Druhá zkouška vytvořila dvě třídy, právě tak jako příchod druhého anděla v roce 1844. Po této druhé zkoušce následovala zkouška na konci tří let, kdy Nebúkadnesar projevil svůj soud, jak je to znázorněno příchodem třetího anděla dne 22. října 1844.

Po potopě bylo Noemovi nařízeno stavět oltáře a přitom nikdy nepracovávat ani neosekávat kameny, které použil, a pro svůj oltář neměl používat ani maltu. Odbojný Nimrod používal cihly a

malto, čímž padělal oltář smluvního vztahu, který bylo nařízeno užívat těm, kdo znovu osídlili zemi. První „nuže“ v Nimrodově svědectví představuje „smlouvu se smrtí“, která byla uzavřena ve vzpouře proti prvnímu poselství. Druhé „nuže“ představuje stavbu věže (církve) a města (státu). Druhé „nuže“ v Nimrodově svědectví bylo spojením církve a státu, což je smilstvo poselství druhého anděla. Třetí „nuže“ představovalo soud v podobě rozptýlení lidu a zmatení jazyka.

První pád Babylóna předobrazuje poselství prvního anděla a druhý pád Babylóna ve dvou projevech, které ustavují prvky pádu novodobého Babylóna, předobrazuje poselství druhého anděla. Je tomu tak proto, že pád Babylóna, jak je zaznamenán v knize Daniel, představuje počátek i konec, stejně jako poselství druhého anděla, které je hlášáno na počátku i na konci adventismu. Sestra Whiteová výslovně uvedla, že soud vykonaný nad Belšazarem byl předobrazem soudem, který byl vykonán nad Nebúkadnesarem.

„Na posledního vládce Babylóna, stejně jako v předobrazu na jeho prvního, dolehlo rozhodnutí božského Strážce: ‚Ó králi, ... tobě se praví: Království od tebe odešlo.‘ Daniel 4,31.“ Proroci a králové, 533.

Druhý pád Babylóna nese pečeť Alfy i Omegy, stejně jako poselství druhého anděla. Tato pečeť je znázorněna pádem prvního i posledního babylónského krále. Soud a pád Nebúkadnesara jsou vyjádřeny jako „sedm časů“, což je odkaz na „sedm časů“ v Leviticu dvacet šest, a „rozptýlení“ při Nimrodově soudu a pádu je rovněž odkazem na „sedm časů“ v Leviticu dvacet šest. Soud a pád Belsasara jsou znázorněny ohnivými písmeny, jejichž součet činí dva tisíce pět set dvacet, což rovněž označuje odkaz na „sedm časů“ v Leviticu dvacet šest.

„Trojí aplikace proroctví“ je ustavena prvními dvěma svědky, kteří určují a potvrzují charakteristiky třetího a konečného naplnění. V souvislosti se třemi pády Babylóna samo poselství, které označuje pád Babylóna, zároveň označuje i pravidlo, na němž je trojí aplikace proroctví založena. První dva pády Babylóna určují proročké charakteristiky třetího a konečného pádu.

Dějiny milleritů se v dějinách Future for America opakují do posledního písmene. V dějinách milleritů byla jedním z mezníků této historie sbírka pravidel, s nimiž se William Miller seznámil a které použil k vybudování rámce pravdy, jež užíval při předkládání poselství prvního anděla. „Trojnásobné uplatnění proroctví“ je jedním z pravidel, která byla v těchto posledních dnech sestavena k ustanovení rámce pravdy, v němž je rozpoznáno poselství třetího anděla.

Tři projevy Říma, spojené se třemi projevy pádu Babylóna, spolu úzce souvisejí, avšak mají své rozdíly. Nevěstka z Týru, neboli Babylón, která smilní s králi země, je s nimi jedním tělem, avšak vládne nad těmito králi, jako Jezábel vládla nad králem Achabem. Moderní Řím je šelmou ze Zjevení sedmnácté kapitoly, na níž nevěstka moderního Babylóna sedí a nad níž panuje.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.

„Potom byly mé oči odvráceny od slávy a byla jsem upozorněna na ostatek na zemi. Anděl jim řekl: ‚Vyhnete se sedmi posledním ranám? Vejdete do slávy a budete se těšit ze všeho, co Bůh připravil těm, kteří Ho milují a jsou ochotni trpět pro Jeho jméno? Jestliže ano, musíte zemřít, abyste mohli žít. Připravte se, připravte se, připravte se. Musíte mít větší přípravu, než jakou

nyní máte, neboť den Hospodinův přichází, krutý v prchlivosti a planoucím hněvu, aby učinil zemi pustinou a vyhladil z ní její hříšníky. Obětujte Bohu všechno. Položte vše na Jeho oltář—sebe, majetek i všechno ostatní—jako živou oběť. Bude zapotřebí všeho, abyste mohli vstoupit do slávy. Shromažďujte si poklad v nebi, kam se zloděj nemůže přiblížit ani kde jej neničí rez. Zde musíte mít účast na Kristových utrpeních, máte-li potom mít spolu s Ním účast na Jeho slávě.““

„Nebe bude dost levné, získáme-li je skrze utrpení. Musíme po celé cestě zapírat sebe, denně umírat sobě, nechat se zjevovat jedine Ježíše a mít Jeho slávu ustavičně před očima. Viděla jsem, že ti, kdo v poslední době přijali pravdu, budou muset poznat, co znamená trpět pro Krista, že budou muset projít zkouškami ostrými a pronikavými, aby byli očištěni a skrze utrpení připraveni přijmout pečeť živého Boha, projít dobou soužení, spatřit Krále v Jeho kráse a přebývat v přítomnosti Boha a čistých, svatých andělů.“

„Když jsem viděla, jací musíme být, abychom zdědili slávu, a pak jsem viděla, jak mnoho Ježíš vytrpěl, aby nám získal tak bohaté dědictví, modlila jsem se, abychom mohli být pokřtěni do Kristových utrpení, abychom se nezalekli zkoušek, nýbrž je snášeli s trpělivostí a radostí, vědouce, co Ježíš vytrpěl, aby skrze Jeho chudobu a utrpení z nás byli učiněni bohatí. Anděl řekl: ‚Zapři sebe; musíš kráčet rychle.‘ Někteří z nás měli čas přijmout pravdu a postupovat krok za krokem, a každý krok, který jsme učinili, nám dal sílu učinit další. Avšak nyní je čas téměř u konce a to, čemu jsme se učili léta, se oni budou muset naučit během několika měsíců. Budou se také muset mnohému odučit a mnohému se znovu naučit. Ti, kdo by nechtěli přijmout znamení šelmy a jejího obrazu, až vyjde nařízení, musí mít již nyní rozhodnost říci: Ne, nebudeme brát zřetel na ustanovení šelmy.‘ Early Writings, 67.